

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației Institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Modificări în legea contribuțiilor directe. Legea Bancară și soartea băncilor românești din Ardeal și Banat. — Lege cu privire la unele dispozițiuni pentru înlesnirea și refacerea creditului. — Prohibirea introducerii leilor în țară.

Modificări în legea contribuțiilor directe.

Ca și în anul trecut, ziua de 1 Aprilie (zi deochiată) ne-a adus unele surprize cu privire la impozitele directe. Vom arăta mai jos, pe scurt, modificările mai noi aduse legii contribuțiilor directe, publicate în Monitorul Oficial Nr. 77 din 1 Aprilie 1935.

După cum am arătat în revista noastră Nr. 39 din anul trecut, stilizarea instrucțiunilor de aplicare a legii modificatoare din 1 Aprilie 1934, dar în special interpretarea dată de Ministerul Finanțelor acestei legi, precum și instrucțiunile date de minister organelor subalterne, erau profund eronate și aduceau grave prejudicii societăților anonime, cari în urma acestei greșite interpretări, au fost impuse la impozitul supracotă după venitul imobilelor.

Legea modificatoare din 1 Aprilie a. c. repară pe dea întregul această nedreptate. Anume la art. 3, lit. c) din legea pentru înlocuirea impozitului global cu o supracotă s'a adus un nou alineat de următorul cuprins: Imobilele aparținând societăților anonime impozabile la impozitul elementar pe clădiri nu sunt supuse la impozitul supracotă.

Această dispoziție a legii având caracter de interpretare, după cum reese de altfel și din

titlul legii noi, urmează să se aplice începând cu 1 Aprilie 1934, adică dela data de când s'a instituit impozitul supracotă. Deoarece societățile anonime, cari nu au distribuit dividend în anul 1934 (din profitul anului 1933) au fost impuse la supracotă după venitul imobilelor, pe anul financiar 1934/5, urmează ca aceste impuneri să fie stornate. În acest sens Ministerul de Finanțe a și dat instrucțiuni administrațiilor financiare cu ordinul Nr. 27.913 din 29 Aprilie 1935, în care se ordonă întocmirea de state de scădere pentru aceste impuneri pe anul 1934/5, iar pentru viitor dispune să nu se mai raporteze în roluri. Recunoaștem cu plăcere procedura culantă a Ministerului de Finanțe. Cum însă impozitele pe anul financiar expirat sunt incasate în întregime, cel puțin dela societățile anonime, acestea trebuie să intervină la percepții pentru operarea în roluri a scăderilor cuvenite și apoi pentru compensarea plusului cu impozitele anului curent.

Tot la impozitul supracotă s'au mai făcut următoarele modificări: la art. 9 s'a redus cota minimală de impunere dela 0,8% la 0,7%. Cu această cotă se impun veniturile, cari în urma scăzământelor cerute și aprobate ar rămânea neimpozabile. În schimb s'a redus minimul neimpozabil la supracotă dela 20.000 la 10.000 Lei, astfel că veniturile dela 10.000 Lei inclusiv până la 20.000 exclusiv se vor impune cu cota de 0,7%, conform art. 10 din lege. Tot la acest articol s'au redus scăzământele acordate la timpul său ca un echivalent la scăzământele prevăzute de lege la impozitul global pentru sarcinile familiare. Astfel la veniturile din valorile mobiliare și veniturile întâmplătoare pre-

văzute de art. 48, alineat III și art. 51, pct. b) pentru cari supracota este fixă de 3%, pentru calcularea bazei impozabile, din venitul brut se vor scădea impozitele elementare și adiționale, iar din rest se vor mai scădea 5% (în loc de 10% după legea veche). Restul se va impune cu 3% supracotă.

Asemenea și la salarii și pensii acest scăzământ va fi de 15% în loc de 30%, cât era în trecut.

Aceste majorări de impozite apasă cu deosebire asupra salariaților, dintre cari mulți erau scutiți în trecut de supracotă, iar azi prin micșorarea minimului impozabil, precum și în urma reducerii scăzământelor plătesc pe lângă celelalte impozite și impozitul supracotă.

O altă importantă modificare este impunerea clădirilor scutite până în prezent la impozitul pe clădiri. Prin art. 18 al legii modificatoare publicată tot în Monitorul Oficial Nr. 77/1935 sub titlul: „Lege pentru înființarea unor taxe de consumație, sporirea cifrei de afaceri, a taxelor existente la unele articole de consumație și produse petrolifere, înființarea unui impozit excepțional pe veniturile proprietăților clădite, în prezent scutite și modificarea unor articole din legea monopolului vânzării spiritului și băuturilor spirtoase și a taxelor de consumație”, — se impun veniturile nete ale proprietăților clădite, închiriate sau locuite de proprietari, scutite de impozitul prevăzut de art. 13 din legea contribuțiilor directe în virtutea art. 17, pct. 2, litera a, b, d, e și f din legea publicată în Monitorul Oficial 103/1934, cu începere dela 1 Aprilie 1935, în afară de taxa statistică de 1%, cu un impozit după cum urmează :

Cele până la	50.000 Lei anual	o cotă de	6%
„ „ „	75.000 „ „ „	„ „ „	8%
„ „ „	125.000 „ „ „	„ „ „	10%
„ peste	125.000 „ „ „	„ „ „	12%

La veniturile supuse acestui impozit nu se percep adiționale, nici supracotă.

Impunerea se face fără declarație la imobilele impuse cu taxa statistică, la cele neimpuse cu această taxă urmând să se facă declarații și se va comunica părților prin procese verbale, apelabile conform art. 77 L. C. D.

Scăderile din impozit prevăzute de art. 66—69 L. C. D. se acordă și acestor venituri în proporția părții impuse.

Deși din textul legii nu reiese destul de evident, totuși impunerea la acest impozit excepțional nu se aplică tuturor imobilelor particulare, producătoare de venit. Imobilele mai vechi, cari au beneficiat de scutire pe baza art. 121 din L. C. D. din 1923 și cari de prezent sunt în perioada de scutire suplimentară parțială de 75% și 50% nu sunt impozabile la acest impozit. Pentru a evidenția mai bine aceasta, vom arăta pe scurt fazele prin cari a trecut scutirea de impozite a nouilor construcții.

Conform art. 121 L. C. D. din 1923 erau scutite de impozitul pe clădiri pe timp de 10 ani dela luarea în folosință clădirile noi construite în timpul dela 1921 până la 1 Ianuarie 1925.

Prin legea Trancu-Iași dela 3 Mai 1927 s'au scutit de impozite și clădirile noi construite după 1 Ianuarie 1925.

Legea Trancu-Iași a fost abrogată prin legea modificatoare din 25 Decembrie 1929. Se menține însă scutirea pe 10 ani a nouilor clădiri însă numai la elementar, nu și la impozitul global.

La 3 August 1931 (Monitorul Oficial 177), se repară nedreptatea la care au fost supuse nouile construcții prin abrogarea legii Trancu-Iași și se introduce în lege un articol nou, 17 bis, prin care se extinde scutirea de impozite la toate clădirile noi construite începând cu anul 1921 și la cele ce se vor mai construi până la 1 Ianuarie 1936, se acordă o scutire suplimentară (peste cei 10 ani) de 75% pe 5 ani următori și de 50% pe alți 5 ani; se acordă scutirea de impozitul global a nouilor construcții începând cu impunerile pe anul 1932, iar imobilelor construite sub regimul legii Trancu-Iași și impuse la global pe baza legii din 25 Decembrie 1929, li se acordă drept reparație o scutire suplimentară de 2 ani la impozitul global.

Prin art. 8 din legea pentru unele măsuri financiare urgente din 1932 (Monitorul Oficial Nr. 237) se adaugă la finele art. 17 bis, o dispoziție, prin care se institue taxa statistică anuală de 1% începând cu 1 Octombrie 1932 asupra venitului imobilelor noi construite, atât timp cât se vor găsi în perioada de scutire prevăzută de art. 17 și 17 bis.

(Va urma).

N. OPRIȘIU.

Legea Bancară și soarta băncilor românești din Ardeal și Banat.

De Dr. Ioachim Tolciu, Cluj.

(Urmare).

2. Geneza politicii de concentrare bancară.

Tendința de concentrare bancară în declarațiile ministeriale. — Argumente pentru și contra politicii de concentrare. — Abundența institutelor de credit după războiu. — Mijloacele proprii (capital și rezerve) ale băncilor înainte de războiu în raport cu valuta aur și după războiu în raport cu valuta depreciată. — Problema intelectualilor români grupați în jurul băncilor românești din Transilvania. — Chestiunea pregătirii profesionale a conducătorilor de bancă. — Concentrarea bancară înfăptuită fără preparative prealabile. — Problema numărului băncilor ce trebuiesc salvate.

În expunerea de până acum ne-am străduit să arătăm în mod obiectiv atât părțile bune, cât și cele rele ale legii bancare, și cititorul imparțial va constata cu regret — împreună cu noi, — că părțile rele sunt covârșitoare față de cele bune.

Cele mai greșite sunt dispozițiunile tranzitorii, a căror menire este aceea de a pregăti trecerea evolutivă dela stările haotice de azi la stările normalizate de mâine.

Aceste neajunsuri ale legii bancare au fost determinate după modesta noastră părere de o prea exagerată și prea bruscantă politică de concentrare în domeniul comerțului de bancă.

Afirmăm chiar că *concentrarea a fost mobilul principal al reglementării comerțului de bancă.* Doar nu exista nici o necesitate imperioasă și urgentă pentru a reglementa comerțul de bancă într-o vreme când acest comerț era ca și inexistent.

În discuția pe articole dela Senat în legătură cu art. 11 și 12, dl Victor Slăvescu a declarat următoarele:

„Domnilor, nu fac nici un secret să vă spun că intenția primară a acestui proiect de lege este să se restrângă comerțul de bancă la un număr mai mic de întreprinderi“. „Dvs. știți foarte bine că lipsa de credit are o explicațiune și în

faptul că avem prea multe bănci“. „Sunt convins că prin bănci mai puțin numeroase însă bine organizate, mai ușor vom ajunge să avem o înflorare și o sporire a creditului“.

Iar în desbaterile dela Cameră același ministru de finanțe a declarat:

„Avem nevoie de sigur de bănci puternice, de bănci repartizate pe teritoriul țării, de bănci bine conduse, nu avem nevoie însă de o puzderie de bănci liliputane, de băncuțe, cari au de multeori preocupări personale sau speculative“. „De aceea, în proiectul meu de lege am dat avantajii vădite și de ordin fiscal și de credit pentru toate eventualele fuziuni. Evident, că din cele 1100 de bănci actuale vor rămâne mult mai puține. Nu este nici o pagubă pentru curățirea terenului nostru economic să rămânem cu un număr de bănci mai puțin numeroase, în schimb cu întreprinderi de bănci puternice și bine conduse.“

Această tendință de concentrare a fost apoi tradusă în textele pozitive ale legii bancare, iar punerea ei în aplicare se face — după cum am văzut — de Consiliul Superior Bancar într'un chip mult mai radical și mai exagerat decât a intențional autorul legii.

Rămâne acum să examinăm, în ce măsură sunt juste argumentele cu care s'a încercat a se susține această politică de concentrare, și în ce măsură concentrarea a fost reclamată de nevoile noastre economice?

Este doar firesc că nici o măsură legislativă nu poate fi justificată, decât în măsura în care se încadrează în necesitățile reale și stringente ale societății.

Dom analiza numai pe cele mai importante dintre aceste argumente, așa cum ele reiasă din expunerea de motive și din declarațiile ministeriale reproduse mai sus.

a) Unul dintre aceste argumente ar fi: o *prea rapidă și prea considerabilă înmulțire a institutelor de bancă în epoca de după războiu*, când — conform datelor statistice arătate în expunerea de motive — în intervalul de timp dela 1919 și până la 1930 (anul izbucnirii crizei economice și bancare) numărul băncilor din România sub formă de societăți anonime a crescut în mod considerabil, trecând dela 486 (cât erau în 1919) la 1.102 în 1930, în acelaș interval capitalul și rezervele lor au crescut dela 960 milioane la circa 17 miliarde Lei“.

„Cresterea considerabilă a numărului băncilor din România nu corespunde unei necesități reale a vieții economice. Marea majoritate a acestor întreprinderi, la care trebuie adăugate și băncile individuale sau sub formă de societăți

în nume colectiv sau comandită, au fost create în perioada de inflație sau imediat după inflație *sub impulsul dobânzilor* în creștere și al beneficiilor ușoare, realizate din *speculațiuni* sau *alte operațiuni*, care nu erau în *totdeauna de natură bancară*“.

„Improvizarea într'un interval atât de scurt a atâtor conducători de întreprinderi bancare a avut ca consecință infiltrațiunea a *număroase elemente lipsite de condițiunile indispensabile profesiei de bancher*“.

Netemeinicia acestor aserțiuni este evidentă:

Sporirea băncilor în faza de inflație și prosperitate economică dintre anii 1919—1930 a fost consecința logică a abundenței de numerar și a rentabilității plasamentelor în toate ramurile de activitate economică: în agricultură, comerț și industrie.

(Da urma).

Lege

cu privire la unele dispozițiuni pentru înlesnirea și refacerea creditului.

Dispozițiuni referitoare la fuziunile bancare.

Art. 1. — Societățile bancare care vor fuziona conform art. 52 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, publicată în Monitorul Oficial Nr. 105 din 8 Mai 1934, în termen de un an dela data publicării prezentei legi, se vor bucura de următoarele înlesniri fiscale:

a) Toate actele de fuziune, inclusiv transmisiunile mobiliare sau imobiliare cuprinse în acea fuziune, capitalul și acțiunile societăților rezultând din fuziuni, vor fi scutite de orice taxe de timbru sau impozite;

b) Aceste societăți vor fi scutite, timp de 5 ani dela data fuzionării, de orice impozit comercial, cât și de impozitul supra-cotă aferent veniturilor comerciale.

Dispozițiunile alineatului b) al prezentului articol se aplică numai fuziunilor, în care capitalul cel mai mare anterior fuziunii al vreuneia din societățile bancare care fuzionează, nu reprezintă mai mult decât de cinci ori capitalul oricăreia din celelalte societăți care intră în fuziune, afară de cazul când asemenea fuziuni s'ar face cu autorizarea anume dată de Consiliul Superior Bancar, în care ipoteză dispozițiunile prezentului articol se aplică.

Art. 2. — Societățile bancare rezultând din fuziuni, în termenul prevăzut de articolul precedent, vor avea dreptul să beneficieze de privilegiile și avantajele speciale acordate prin legi oricăreia din societățile fuzionate.

Art. 3. — În decursul termenului de un an, prevăzut la art. 1 din această lege, deciziunile adunărilor generale privitoare la fuzionare se pot lua chiar de adunările generale ordinare, cu majoritate absolută, cu toate că prin actul constitutiv sau statute s'ar prevedea altfel,

Art. 4. — În ce privește deciziunile de fuzionare, ce se vor lua în termenul de un an prevăzut la art. 1 din această lege, termenul de opoziție prevăzut de art. 52 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă se reduce la 15 zile dela data publicațiunii prevăzute de acel articol.

Opozițiunile făcute, fie de creditori, fie de acționari, cu privire la asemenea decizii de fuzionare, se vor judeca de către Consiliul Superior Bancar, potrivit procedurii prevăzută de titlul IV din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Aceste opozițiuni nu suspendă deciziunile de fuziune, decât dacă oponentul sau oponentii vor depune o garanție de cel puțin 20% din capitalul social, în numărul sau în acțiuni ale societății.

Dispozițiuni referitoare la modificarea unor texte din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Art. 5. — Dispozițiunile cuprinse în art. 6, al. II din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă nu se aplică societăților bancare, având sediul principal în străinătate și care la promulgarea legii se găseau în funcțiune sub formă de sucursală, având o vechime de cel puțin 30 ani în România.

Art. 6. — Se adaugă la art. 7 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, următoarele aliniate:

„Nu sunt supuse dispozițiunilor prezentei legi următoarele instituțiuni de credit:

- „Banca Națională a României;
- „Cassa Generală de Economie și Cețuri Poștale;
- „Cassa de depuneri și consemnațiuni;
- „Societatea Națională de Credit Industrial;
- „Societatea Creditului Rural și Societățile de Credit Funciar Urban, funcționând pe baza legilor din 27 Iunie 1923, 20 August 1929 și din 20 Martie 1926;
- „Cooperativele de credit care funcționează sub controlul Centralei Cooperative de Îndrumare și Control;
- „Casele de Împrumut pe Gaj ale Agricultorilor și Industriașilor, funcționând pe baza legii din 9 Martie 1915, modificată prin legea din 30 Mai 1929;
- „Instituțiunile de credit și ajutor cu caracter profesional și mutual care conform statutelor lor, sunt constituite numai de funcționari publici și care nu fac operațiuni decât cu membrii lor;
- „Creditul Agricol Ipotecar al României;
- „Institutul de Credit Ipotecar“.

Art. 7. — La art. 9 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, după alineatul penultim, se adaugă următorul text:

„Toate publicațiunile societăților bancare prevăzute în legi, statute sau în hotărârile adunărilor generale ca și ale Consiliului de administrație, se vor face prin Monitorul Oficial și printr'un ziar răspândit, redactat în limba română și care apare fie în Capitală, fie în localitatea unde societatea bancară își are sediul principal“.

Art. 8. — Se adaugă la art. 12 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă înainte de alineatul ultim:

„Titlurile acțiunilor nominative sau la purtător ale societăților bancare, care se vor emite după publicarea acestei legi, vor trebui să cuprindă:

„1. Denumirea societății.

„2. Data actului constitutiv și aceea a publicației sale, cu arătarea locului unde ea a fost făcută.

„3. Cifra capitalului social, numărul și suma totală a acțiunilor.

„4. Durata societății.

„Aceste titluri vor fi făcute dintr'un registru cu matcă și vor purta semnătura a doi administratori sau a administratorului unic“.

Art. 9. — Se va introduce la începutul art. 18 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă următorul text :

„Numărul maxim și minim al administratorilor va fi stabilit prin statute; în caz de vacanță a unui loc de administrator, ceilalți administratori deliberând împreună cu censorii, vor proceda la înlocuire printr'un alt administrator, până la convocarea adunării generale.

„Când este un singur administrator și acesta se retrage, adunarea generală va trebui să fie convocată. În caz de moarte sau de împiedecare fizică, numirea provizorie se va face de către censorii; însă adunarea generală va fi convocată de urgență pentru numirea definitivă a administratorului“.

Art. 10. — Art. 19 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă se înlocuiește cu următorul text :

„Administratorii unei societăți bancare sunt ținuti a executa personal funcțiile ce le sunt încredințate, cu grija unui comerciant conștiincios și de a observa secretul comercial.

Ei pot însă delega parte din atribuțiunile lor, pe timp mărginit, la unul sau mai mulți dintre administratori, care vor constitui un comitet restrâns.

„Directorii și funcționarii băncii nu pot face parte nici din Consiliul de administrație și nici din Consiliul de censorii.

„Directorul general (sau înlocuitorul său) al unei societăți bancare, poate totuși face parte cu vot deliberativ din comitetul format împreună cu administratorii delegații“.

Art. 11. — Se va introduce la începutul art. 25 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă următorul text :

„Adunarea generală ordinară va alege 3 până la 5 censorii și tot atâția supleanți.

„Rudele și afinii administratorilor, până la al patrulea grad inclusiv nu sunt eligibili, sau dacă sunt aleși pierd calitatea de censorii.

„În caz de moarte, de renunțare, decădere legală a unuia din censorii, supleanțul cel mai în vârstă îl înlocuiește. Dacă, cu acest chip, numărul censorilor nu se poate completa, censorii care rămân, numesc alte persoane care să înlocuiască pe cei absenți până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale“.

Art. 12. — Se va adăuga la sfârșitul art. 32, lit. b, din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, alineatul următor :

„Evaluarea acestor titluri se va face de Consiliul de Administrație, împreună cu censorii, după orice fel de date și informațiuni, sau prin apreciere, diferențele rezultate neîntrând în beneficiul impozabil“.

Art. 13. — Societățile bancare existente sunt obligate a se conforma dispozițiilor art. 10 și 11, în termenul de 2 ani.

Art. 14. — Art. 32, lit. d, alineatul 2, din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă se înlocuiește cu textul următor :

„Prin derogare dela dispozițiunile legii contribuțiilor directe, vor fi neimpozabile rezervele speciale formate de societățile bancare, prin reevaluarea imobilelor lor, la valoarea actuală, dacă aceste rezerve sunt formate în bilanțul exercițiilor 1934 sau 1935, și dacă sunt destinate exclusiv la amortizarea pagubelor lor de orice fel“.

Aceste dispozițiuni se aplică și bilanțurilor de fuziune ale societăților bancare încheiate conform art. 1 al acestei legi.

Art. 15. — Amortizările sau reducerile aplicate creanțelor apreciate de bănci ca insolubile sau dubioase vor putea fi făcute la bilanț, fie prin conturile de rezultate, fie prin întrebuițarea rezervelor de orice fel de creanțe în acest scop.

Sumele destinate la amortizări sau reduceri de creanțe nu vor fi impozabile decât atunci când creanțele respective vor fi efectiv încasate de bănci. Aceste încasări vor trebui să figureze în contul de profit și pierdere într'o rubrică separată. Nerespectarea acestei dispozițiuni atrage impunerea la de cinci ori suma respectivă.

Amortizările sau reducerile de creanțe se vor putea opera fie direct la partida debitorului respectiv, fie prin crearea de posturi creditoare reprezentând cuantumul amortizării sau reducerii pentru fiecare caz în parte. Totalul acestor posturi creditoare nu va fi considerat că rezervă și deci nu va intra în calculul impozitului minimal.

Băncile sunt autorizate să amortizeze din beneficiile anuale până la 10% din valoarea bunurilor lor imobiliare, sumele întrebuițate în acest scop fiind neimpozabile.

Dispozițiunile prezentului articol se aplică la toate bilanțurile societăților bancare, începând cu bilanțul exercițiului 1934.

Art. 16. — Se adaugă la art. 34 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă următorul alineat după alineatul Nr. 5.

„6. Efectuarea operațiunilor de gaj agricol conform legii asupra contractului de gaj agricol, publicată în Monitorul Oficial Nr. 87 din 16 Aprilie 1931“.

Art. 17. — Se adaugă la art. 42 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă următorul alineat, înainte de alineatul penultim :

„În lipsa președintelui, vicepreședintele exercită toate drepturile și atribuțiunile acestuia. Președintele va putea da delegație unuia sau mai multor membrii din consiliu să semneze orice acte sau documente sau să-l reprezinte la lucrările consiliului, în lipsa vicepreședintelui“.

Art. 18 — Alin. II și III al art. 43 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă vor avea următorul cuprins :

„Secretarul general va fi numit de Consiliul Superior Bancar și va avea un titlu academic de specialitate sau diploma de absolvire a Școalei Superioare de comerț, eliberată mai înainte de înființarea

Academiei de Inalte studii Comerciale și Industriale, dacă titularul unei asemenea diplome a ocupat, timp de cel puțin 10 ani, funcțiunea efectivă de director de bancă“.

La sfârșitul articolului se adaugă alineatul următor :
„In lipsa secretarului general, președintele Consiliului Superior Bancar poate împuternici pe unul din funcționarii consiliului să semneze pentru secretarul general deciziunile consiliului și toate lucrările care cad în sarcina acestuia“.

Art. 19 — Se adaugă la finele alin. 1 al art. 45 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă următorul alineat :

„Făc excepție deciziunile relative la administrația interioară a Consiliului Superior Bancar sau la expedierea lucrărilor curente, cât și cele prin care se ordonă o cercetare, conform art. 46 al acestei legi, sau prin care se trimete cazul în judecata consiliului. Aceste deciziuni pot fi luate de unul sau mai multe comitete de 3—5 membri, delegați de consiliu și care vor putea lua hotărâri valabile cu votul a 3 din membrii lor“.

Art. 20 — Alin. 4 al art. 52 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă se înlocuiește cu textul următor :

„In contra deciziei de fuziune se va putea face opoziție în termen de 2 luni dela publicarea actelor de mai sus, de oricare din creditorii sau acționarii societății care au votat contra sau au fost absenți, dacă acești acționari dovedesc că la data adunării generale care a decis fuziunea erau proprietari ai unui număr de acțiuni reprezentând 1/10 din capitalul social. Opoziția se va îndrepta la tribunalul locului unde societățile fuzionate și-au fixat sediul central“.

Art. 21 — Lichidarea prevăzută de art. 54 și 55 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă se va putea încredința unei alte societăți bancare.

Art. 22 — Alineatul final din art. 54 al legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă se înlocuiește cu textul următor :

„In toate cazurile în care societățile bancare intră în lichidare pentru una din cauzele prevăzute de prezentul articol, operațiile de lichidare se vor face conform dreptului comun în materie de lichidare a societăților comerciale și sub supravegherea Consiliului Superior Bancar, printr'un delegat a cărui delegațiune se va publica întocmai ca și actul de numire a lichidatorului.

„In caz de lichidare voluntară lichidatorul va fi obligat să ceară în termen de 8 zile dela numirea sa, Consiliului Superior Bancar desemnarea delegatului.

„Lichidatorul nu va putea încheia nici un act de dispozițiune sau înstrăinare, decât cu aprobarea prealabilă a delegatului Consiliului Superior Bancar.

„In caz de conflict între aceștia va decide tribunalul printr'o încheiere dată în Camera de Consiliu.

„Onorariile și retribuțiunile lichidatorilor nu vor putea trece de 10% asupra sumelor încasate din lichidare“.

Art. 23 — Nici o instituțiune de credit, de orice fel ar fi, nu va putea primi sau conserva denumirea de „Casă de Economii“, fie chiar parțial în titulatura societății, cu excepțiunea Caselor de Economii și Cecuri Poștale sau a Caselor comunale de economii, funcționând în baza legii de constituire din 1932.

Acele instituțiuni care actualmente au această denumire vor trebui să o înlocuiască cu denumirea

de Casă de păstrare sau alta asemănătoare, în termen de maximum un an dela publicarea prezentei legi.
Dispozițiuni referitoare la unele dispozițiuni din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane.

Art. 24. — Debitorii intrând în prevederile art. 50 al legii din 7 Aprilie 1934 vor putea introduce cererile de convocarea creditorilor, prevăzute de acel articol, în termen de maximum 3 luni dela publicarea acestei legi.

Instituțiunile de credit prevăzute de art. 52 al aceleiași legi vor putea beneficia de dispozițiunile acelui articol numai dacă în termen de 4 luni dela publicarea acestei legi vor fi depus la tribunalul proces-verbal al consiliului de administrație, prevăzut la art. 26 al acestei legi, sau dacă în acelaș termen vor fi cerut convocarea comisiei de judecată a capacității de plată a instituțiunii, Consiliul Superior Bancar va putea prelungi acest termen pe cel mult trei luni instituțiunii de credit care-i va solicita prelungirea.

In același termen de 4 luni, instituțiunile de credit prevăzute la art. 61 din legea dela 7 Aprilie 1934 vor putea exercita opțiunea prevăzută în alin. III al art. 61 din acea lege.

Art. 25 — Azeziunea creditorilor reprezentând majoritatea creanțelor, dată potrivit dispozițiunilor art. 52 din legea lichidării datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, va fi constatată printr'un proces-verbal încheiat de consiliul de administrație al instituțiunii debitoare.

Acest proces-verbal va cuprinde numele creditorilor aderenți, cuantumul creanțelor respective, totalul pasivului conform art. 27, precum și condițiunile aranjamentului.

Acest proces-verbal va fi depus la tribunalul sediului principal al instituțiunii care va ordona, la cererea instituțiunii, publicația în Monitorul Oficial a unui extras din procesul-verbal, cuprinzând cuantumul total al creanțelor aderente, precum și condițiunile aranjamentului.

Aranjamentul constatat prin procesul-verbal depus la tribunal devine executoriu și opozabil tuturor creditorilor din momentul depunerii lui.

Orice cerere de anulare a aranjamentului, oricare ar fi motivul pe care ar fi întemeiată, se va putea face cel mult în termen de 2 luni dela publicarea în Monitorul Oficial a extrasului din procesul-verbal respectiv și se va adresa exclusiv tribunalului sediului principal al instituțiunii, pe calea unei acțiuni principale, care se va judeca de urgență în camera de Consiliu. Asemenea acțiuni nu suspendă executarea aranjamentului. Hotărârile de anulare vor avea efect față de toți creditorii.

In caz de anulare a aranjamentului pentru faptul neîntrunirii majorității, instituțiunea va mai putea sesiza comisia prevăzută de art. 52 în vederea stabilirii capacității sale de plată, în termen de o lună dela rămânerea definitivă a hotărârii de anulare.

Art. 26. — Aranjamentele prevăzute de art. 50 și 52 ale legii publicată în Monitorul Oficial Nr. 83 din 7 Aprilie 1934, precum și deciziunile comisuniilor prevăzute de aceste articole, pot avea ca obiect numai datoriile anterioare acelei legi oricare ar fi natura creanțelor, chiar cu prestațiuni periodice sau cu scadențe viitoare și oricare ar fi creditorii, și vor putea fi încheiate numai după cotele stabilite prin aceste articole de 15% și 10%, consistând în creanțe supuse

prevederilor zisei legi, se găseau în patrimoniul celui care a propus aranjamentul la data publicării legii din 7 Aprilie 1934.

În calculul pasivului și al majorității creanțelor prevăzute la art. 52 din legea lichidării datoriilor dela 7 Aprilie 1934, creanțele creditorilor care au aderat la aranjamentul de plată se vor socoti după cuantumul datorat la data adeziunii, iar creanțele creditorilor care n'au aderat se va socoti după cuantumul rămas de plată la data depunerii la tribunal a procesului-verbal prevăzut la art. 26 al acestei legi.

(Va urma).

Prohibirea introducerii leilor în țară.

Banca Națională a României, ca urmare a legii pentru complectarea unor dispozițiuni din legea pentru reglementarea comerțului de devize, publicată în „Mo-

nitorul Oficial“ No. 89 din 15 Aprilie a. c., atrage atențiunea celor interesați, că leii efectivi, aflători în străinătate, nu vor putea fi introduși în țară, în niciun mod, fără autorizarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

Autorizarea de introducere în țară se va da numai dacă solicitatorul va dovedi, că suma de Lei a fost scoasă din țară, cu autorizarea Băncii Naționale a României, sau că exista ca disponibil în străinătate la data de 18 Mai 1932.

Sumele de Lei care vor fi introduse în țară, cu nerespectarea regulilor de mai sus, vor fi considerate ca scoase și introduse în țară prin contravenție și vor fi reținute la Banca Națională a României într'un cont indisponibil, pe toată durata de aplicare a legii pentru reglementarea comerțului de devize. Contravenienții sunt pasibili de pedepsele prevăzute în legea pentru reglementarea comerțului de devize.

„SĂLĂGEANA“, institut de credit și economii în Jibou.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SĂLĂGEANA“ societate pe acțiuni, cu sediul în Jibou, se invită la

a XXXVII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Jibou, Joi în 30 Mai 1935, la orele 10 a. m., în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. *Constituirea biroului, conform paragrafului 25 din statute;*
2. *Raportul Consiliului de administrație, al Comitetului de cenzori, stabilirea bilanțului anual și votarea absolutului;*
3. *Alegerea Comitetului de cenzori pe 3 ani;*
4. *Fixarea cheltuielilor de călătorie pentru membri externi și a mărcilor de prezență;*
5. *Propuneri, conform paragrafului 32 din statute.*

Pentru cazul că, în ziua de 30 Mai 1935, nu s'ar prezenta numărul corespunzător de acționari, a 37-a adunare generală ordinară, conform paragrafului 26 din statute, se va ține cu aceeași ordine de zi, în ziua de 6 Iunie 1935.

Se atrage atențiunea dlor acționari asupra următoarelor:

La adunarea generală pot participa cu drept de vot numai, acționarii care cu 24 ore înainte de începerea adunării și-au depus acțiunile la cassa institutului nostru sau la cassa unuia din institutele membre la „Solidaritatea“.

Jibou, din ședința plenară ținută la 24 Aprilie 1935.

Consiliul de administrație.

Capital social 4.000.000 Lei.

Rezerve : 1.458.601 „

Cont de virament la Banca Națională a României.

**Banca „SĂLĂGEANA“ institut de credit și economii, s. p. a.
în Jibou, județul Sălaj.**

Active.			Bilanțul la 31 Decembrie 1934.		Pasive.		
	Lei	b.		Lei	b.		
Cassa :						Capital social	4.000.000.—
a) Numerar efectiv	220.506	08				Fonduri de rezervă :	
b) Disponibil la B. N. R.	6.649	—	227.155	08		rezerva legală	855.263.33
Disponibil la bănci :						Fonduri de amortiment :	
In țară	11.800	—				pentru creanțe dubii	201.987.96
Portofoliu de titluri :						Fondul de pensie al funcționarilor . . .	401.350.—
Efecte publice (valoarea nominală) 109.000.—	33.800	—				Depuneri spre fructificare :	
Titluri cotate la bursă (val. nominală) 121.000.—	100.558	—				pe livrete de economii plătibile conform art. 52 din lege	3.426.294.—
Titluri necotate la bursă val. nom.) 239.850.—	56.455	—	190.813	—		Creditori :	
Din titlurile de mai sus sunt angajate titluri în val. nom. de Lei 57.000; și val. reală Lei 95.000.—						In țară :	
Portofoliu de scont :						la termen	239.399.—
Plătibil în țară :						Angajamente de reescont :	
a) Cambii garant. cu gir 158.920.—						In țară :	
b) Cambii reescontate . 6.618.608.—	6.777.528	—				la B. N. R.	4.516.313.—
Debitori :						la alte instituții	2.102.295.—
Din țară :						Conturi diverse	285.439.04
Debitori garanțați cu titluri 34.903.—						Impozite restante	194.557.—
Debitori beneficiind de legea lichidării dat. din 7 Aprilie 1934 (cota rămasă) 7.757.889.25							
Imobile :							
Imobile necesare comerțului de bancă și pentru locuințe funcționarilor 250.000.—							
Alte imobile	750.000	—	1.000.000	—			
Mobilier							
	30.000	—					
Conturi diverse							
	192.810	—					
			16.222.898.33				16.222.898.33
Conturi de ordine :						Conturi de ordine :	
Cauțiuni statutare	62.500	—				Deponenți de cauțiuni	62.500.—
Ipoteci	18.416.717	—				Deponenți de ipoteci	18.416.717.—
Depozite de titluri	508.457	—				Deponenți de titluri	508.457.—
	18.987.674	—					18.987.674.—

Debit.			Contul Profit și Pierdere.		Credit.		
	Lei	b.		Lei	b.		
Cheltueli de administrație :						Dobânzi încasate :	
a) Salarii și indemnizații 90.800.—						dela portofoliu de scont 15.892.—	
b) Diverse	76.984	—	167.784	—		dela debitori	150.978.—
Impozite și taxe						Venitul portofoliului de titluri	10.312.—
	36.045	—				Venitul imobilelor	76.656.—
Dobânzi plătite :							
La reescont	5.009	—					
	253.838	—					253.838.—

Jibou, la 31 Decembrie 1934.

Michael Pop m. p., preș. Cons. de Adm. Silvia Pop m. p., cashier Antoniu Pop m. p., contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Victor Făreășiu m. p., vicepreședinte Văd. Samoil Urlian m. p. Teofil Dragomir m. p.

Alexandru Comșia m. p. Dr. Valer Ancean m. p. Simion Meciuc m. p. Valer Groza m. p.

Examinând conturile de mai sus le-am aflat în consonanță cu registrele.

Jibou, la 24 Aprilie 1935.

Theodor Bohățel m. p., președinte. Laurențiu Sima m. p. Iosif Orga m. p., expert contabil.

Valer Ghircioaș m. p., expert contabil.